

ἡ

διμερὴν γλῶσσαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΜΕΤΑΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΙΠΤΟΥΔΗΣ

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

ΣΠ. Δ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἡ

ὀκτιμερινῆ
γλωσσολογία

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

ΣΠ. Δ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1964

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

1. Προλεγόμενα εις τὴν ἐρώτησιν περὶ Θεοῦ, Ἀθήναι 1960, σελ. 300
2. Ἐλευθερία καὶ ἀυθυπέρβασις, Ἀθήναι 1962, σελ. 128
3. Ἡ παρουσία τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, Ἀθήναι 1963, σελ. 350

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΛΛΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I σ. 9

ΤΟΠΙΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῶν λύσεων παρόντων προβλημάτων πρὸς τὸ πρόβλημα τῶν ἀπρο-
όπτων λύσεων — Ὁ χώρος τῆς πνευματικῆς φιλοξενίας τοῦ κόσμου
καὶ τοῦ ἀνθρώπου — Ἡ γλῶσσα ὡς πρότυπον πρόβλημα ἐναντίον
τῆς ἱστορίας καὶ ὑπὲρ τῆς τεχνικῆς — Ἀφ' οὗ ἡ γλῶσσα κατέλη-
ξεν εἰς τὴν τεχνικὴν — Φροντίδες τῆς τεχνικῆς συνειδήσεως διὰ τὴν
γλῶσσαν — Γλῶσσα καὶ ἄνθρωπος ἄλλοτε καὶ τώρα — Ἐνώπιον τῆς
δευτέρας κυριαρχίας τῶν ἀνεκφράστων — Τὸ γεγονός καὶ τὸ αἶτημα
τῆς ἱστορικῆς μας στιγμῆς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II σ. 22

ΣΧΙΣΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Ἡ μεταφυσικὴ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς πραγματικότητος—
Ποῦ φεῖλεται ἡ σημερινὴ ἀπειθαρχία τῶν πραγμάτων — Σύγχρονοι
τρόποι παρουσιάσεως τοῦ ἀμόρφου — Ἐπὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἀπε-
ριορίστων γεγονότων — Πράγματα καὶ ὀνόματα χωρὶς ἐσωτερικὸν
χρόνον — Γιγαντομαχία τῶν ἐπιβλητικῶν παραστάσεων — Ἐπανά-
στασις τῆς ὑπερβολῆς καὶ ἀνωμαλία τῆς ὁμαλότητος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III σ. 34

ΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΩΝΤΜΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ἐμφύλιος πόλεμος ὑποθετικῶν ὀνομάτων — Ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος
περισσότερων πραγμάτων πρὸς τὰ διάφορα ὀνόματα τοῦ ἰδίου πρά-
γματος — Ἱστορικοὶ χρόνοι τῆς ὁμιλούσης πραγματικότητος — Με-
ταξὺ ὀνομάτων χωρὶς ἐσωτερικὸν χρόνον καὶ τῆς πείρας ἐνὸς παρελ-
θόντος καιροῦ — Πῶς ἡ γλῶσσα τεματίζει τὴν προϊστορικὴν καὶ
τὴν ἱστορικὴν τῆς διαστάσεως — Καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν ἄρσιν τῆς δια-
στάσεως πνεύματος καὶ ὕλης — Ἀνατολὴ καὶ δύσις τῆς πραγματικό-
τητος ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ὀρίζοντος — Φυσικὴ ἐπιστήμη καὶ καθημε-
ρινὴ ζωὴ εἰς τὴν ἀντιπαραστατικὴν τῶν διαθέσεων — Ἡ ἐγκατάστα-
σις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γλῶσσαν ὡς τοποθέτησις τῶν πραγμάτων
ἐκτὸς τοῦ γλωσσικοῦ χώρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV σ. 48

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ

Ποῦ βασίζεται ἡ δύναμις τῶν ἐνύλων λόγων — Τὸ τέλος τῆς εἰλι-
κρινείας τῶν πραγμάτων — Ἡ γλῶσσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀδυ-
νάτων ἐντυπώσεων — Ὅψις καὶ γλῶσσα τῶν ἀφηρημένων γεγονό-
των — Τρόποι ἐκφράσεως τοῦ ὑποκειμενικοῦ χαρακτήρος τῶν τεχνι-
κῶν ἀντικειμένων — Σωτηριολογία τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων —
Περὶ συσκευασίας τῆς ψυχικῆς οὐσίας

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ

Συνάντησις ἀνθρώπου καὶ πράγματος ἐκτὸς τοῦ γλωσσικοῦ χώρου — Τὸ πρόβλημα τῆς ποιητικῆς ἐκλογῆς τῶν λέξεων καὶ ἡ ἑξομοίωσις τῶν ποιητῶν — Κρίσις τῶν λεκτικῶν ἐπιφάσεων παραπλεύρως τοῦ γλωσσικοῦ προβλήματος — Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐπιθετικὴ ἀνεδαφικότης τῆς ἐρμηνείας τῶν ἀμέσου ἀντιλήψεως κοινωνικῶν γεγονότων — Λόγοι τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ἄνω — Ἐπακόλουθα τῆς μεσιτευομένης πλανητικῆς ἐμπειρίας διὰ τὴν γλῶσσαν — Ὁ ἀντίλαλος τῶν θορύβων τῆς ἐσωτερικῆς σιωπῆς

ΥΠΟ ΓΛΩΣΣΙΚΗΝ ΚΡΑΤΗΣΙΝ

Τί σημαίνει διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον ἡ ἀποδέσμευσις του ἐκ τοῦ ἀμέσου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος — Ἡ θρησκευτικὴ ἱερότης τῆς σημερινῆς πληροφορίας — Τήρησις τῆς παραδόσεως, ἡ κατ' ἀνάγκην εὐσέβεια τῶν καλῶς πληροφορουμένων — Πνευματικὰ ἐνδύματα δευτέρας χειρὸς καὶ πνευματικαὶ στολαὶ ἐκστρατείας — Ὁ ἄνθρωπος τῆς γλωσσικῆς ἀπολυταρχίας τῶν πραγμάτων — Κόσμος καὶ ἄνθρωπος ὡς γλωσσικὰ προϊόντα — Κατὰ ποίαν ἔννοιαν ἡ σύμπτωσις τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς τοῦ σημερινοῦ κόσμου εἶναι γλωσσικὸν γεγονός

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΕΩΣ

Τὸ ἐλληνικὸν νόμισμα τοῦ προσωπικοῦ πνεύματος — Πολιτικὰ ἐπακόλουθα τῆς παρουσιάσεως τοῦ προσώπου εἰς τὴν Ἑλλάδα — Συνάθροισις προσώπων ἐντὸς ὁμάδων στρατιωτικῆς ἀνωνυμίας. Γλωσσικὰ παραδείγματα — Ὁ ἐκπρόσωπος ἄνθρωπος καὶ ὁ περιγραμματοκός του κόσμος — Παρὸν καὶ μέλλον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ — Ἀριθμητικὴ ὑποκατάστασις τοῦ αὐθεντικοῦ λόγου — Ἡ ἐλευθερία ὡς ἀντίτιμον διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ἀπροσώπους χώρους

ΠΡΟΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Προσωπικὰ προβλήματα, τὰ μὴ ὄντα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου — Τὰ σχηματικὰ προβλήματα τοῦ σημερινοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν των παράδειγμα — Ἡ ἀντικατάστασις τῶν προβλημάτων διὰ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ συνέπειά της διὰ τὴν γλῶσσαν — Τί σημαίνει διὰ τὸ νόημα τοῦ κόσμου ἡ μαθηματικὴ ὑποστήριξις τῆς γλώσσης — Ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ πρὸς τὸ οὐδέτερον — Αἷτια τῆς προσδευτικῆς ἐξουδετερώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς τοῦ συγχρόνου κράτους

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΩΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἡ πολιτικὴ ἀπάθεια τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ φαινόμενον τῶν διανοουμένων — Πρόσωπα χωρὶς ἐλευθερίαν, τὸ τεχνικὸν πρόβλημα τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ κράτους — Τὸ παγκόσμιον γεγονός νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς νὰ εὐθύνεται διὰ τὴν ζωὴν του — Μεταφράσεις τῆς ζωῆς εἰς τὴν Δύσιν, προβλήματα καταφατικῆς εὐγλωττίας εἰς τὴν Ἀνατολήν — Ἀπελευθερώσεις ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας — Προλεγόμενα τῆς κρατικῆς βίας — Ἐνσάρκωσις καὶ αὐτοθυσία τῆς ἐλευθερίας — «Εἰρήνη» καὶ «ἐλευθερία» ἐντὸς τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ κράτους — Ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῆς τελευταίας ἐσωτερικῆς λέξεως τῆς Εὐρώπης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ σ. 120

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ βάση τῆς ὑπερεθνικῆς πολιτικῆς ὡς ἄθλημα τοῦ μέλλοντος λόγου — Ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως, ἡ ἀσθένεια τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ κράτους — Ὁ μανιχαϊκὸς κόσμος τοῦ ἐπαναστημένου πολιτικοῦ συναισθήματος — Μία μυστικὴ εὐδαιμονία καθαρῶς γλωσσικῆς φύσεως — Πνευματικαὶ προϋποθέσεις παρουσιάσεως ὀλοκληρωτικῶν καθεστῶτων — Τὸ βασικὸν σχῆμα τῆς ἰδεολογικῆς ἐπιχειρηματολογίας — Πῶς δικαιολογεῖται καὶ τί δικαιολογεῖ ἡ κρατικὴ δύναμις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ σ. 131

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Πρὸς δημοκρατικὴν κατάργησιν τῆς δημοκρατίας — Δημοκρατικὰ πολιτεύματα χωρὶς ἐκπροσώπησιν τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ — Ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ χωρὶς πολιτικὴν θέλησιν — Μεταξὺ προεκλογικῆς ἐπαγγελίας καὶ κρατικῆς δικαιώσεως τῶν πεπραγμένων — Διὰ ποῖον λόγον κατέρρευσεν ἡ πολιτικὴ προφητεία — Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀπροβλέπτων καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς ὑποσχέσεως — Πότε θὰ εἶχε καὶ διατὶ δὲν ἔχει ἔρεισμα ἡ πολιτικὴ ἀντίρρησης — Τὸ τέλος τῆς ἱστορικῆς πιστώσεως τῶν δημοσίων συζητήσεων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΙ σ. 141

ΠΩΣ ΑΧΡΗΣΤΕΥΕΤΑΙ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ἐπιστημονικὰ προηγούμενα ἐναντίον τοῦ διαλόγου — Ὁ διάλογος, ὅπου τὸ κράτος παρουσιάζεται ὡς φυσικὴ ἐπιστήμη τοῦ κοινωνικοῦ βίου — Ἡ ἀντιδιαλογικὴ συνεργασία τῶν τεχνικῶν ἐπαγγελματιῶν — Πῶς ἀποκρούεται ἡ ἔσω πλευρὰ τῆς πραγματικότητος — Δικτατορία, τὸ συνεπακόλουθον τῆς καταπτώσεως τοῦ λόγου — Πρόβλήματα ἀντιθέσεως τῶν λύσεων καὶ ἀπαντήσεως ὑπὸ μορφὴν ἐρωτημάτων

— “Όταν οί ἐρωτῶντες δὲν ἐννοοῦνται ὡς ἐγὼ καὶ Σὺ — Ἐρωτήσεις κατ’ ἐντολήν τῶν πραγμάτων — Οἱ ἄλλοι καὶ ἡ θηλυκὴ στάσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν τεχνικὸν κόσμον — Τὸ δεύτερον πρόσωπον χωρὶς κοινωνικὸν χρέος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII σ. 155

ΠΡΟ-Τ-ΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΑΣΤΗΝΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ἡ διακοπὴ τῶν προσωπικῶν σχέσεων ὡς ἐπισκιάσις ὅλων τῶν ἠθικῶν λέξεων — Ἀλάθητοι ἄνθρωποι, ἀσύνδετοι πρὸς τὴν ὑπαρξίν των — Κοινόχρηστα δάνεια προσωπικῆς ἐμπειρίας — Τὸ πνευματικὸν ράγισμα μεταξὺ μορφῆς καὶ περιεχομένου — Λέξεις μὲ προοπτικὴν τὴν παρεξήγησιν — Ἐκ τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὴν σύγκρουσιν τῶν διηγήσεων — Ὁ ἐκ συστήματος ἀντιρρητικὸς λόγος — Διατὶ δὲν μεταλαμβάνουσι σήμερον οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀνθρώπων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV σ. 166

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Οἱ σύγχρονοι ὄροι τῆς προδιαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τῆς ἀληθείας — Τὸ ψεῦδος ὡς βιολογικὸς νόμος τῆς ἱστορίας καὶ ὡς προϋπόθεσις πνευματικῆς ἰσορροπίας — Μισαλλοδοξία, ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς δυσπιστίας εἰς τὴν ὑπερασπιζομένην ἀλήθειαν — Ἀλήθεια χωρὶς ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα — Πῶς ἡ τεχνικὴ παρουσίασε τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀλήθειαν ὡς δεισιδαιμονίαν — Θέσεις ἐπέκεινα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πλάνης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV σ. 175

ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

Εὐθιξία καὶ ἀπολογητικὸς ζῆλος εἰς τὴν σημερινὴν συζήτησιν — Ἡρωικὰ ἐπακόλουθα τῆς ἰδιοτελείας τῶν ἀντιπάλων — Ὁ λόγος τοῦ μίσους εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν δημοσίαν ἰδεολογίαν — Διὰ τὴν στηρικτῆ ἢ κλονιζομένη αὐτοπεποίθησις — Τί ἀξίζει ὁ ἰδεολογικὸς ἀντίπαλος — Μεταξὺ τεχνικῆς γνώσεως καὶ τεχνικῆς γνώμης — Τὸ σκάνδαλον τῆς ἐπιφυλακτικῆς στάσεως καὶ ἡ σύγκρουσις τῶν μεταβιβάσεων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI σ. 186

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΤΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ

Ἐκ τῆς αὐθεντικῆς πλάνης πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον χωρὶς αὐθεντικὸν περιεχόμενον — Ἐποσημειώσεις γεγονότων, τὰ ὅποια λέγονται χωρὶς γλωσσικὴν συμβολὴν — Μοναχοὶ συγχρόνου ἀναχωρητικοῦ βίου — Ὁ τεχνικῶς ἐκπιωτός ἐρωτικὸς λόγος — Τεχνικὸς προγραμματισμός, ἀντὶ θεμάτων συνομιλίας — Ἡ ἑτεροθαλὴς ἀδελφὴ τῆς ὁμιλίας — Ὅμιλα καὶ συνομιλία χωρὶς πρόσωπα

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΝΕΧΕΙΑΣ

Ἄνθρωποι χωρὶς πείραν καὶ πράγματα χωρὶς χρόνον — Ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἀπολιθώσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν πράξιν — Κοινωνικὴ ἐπιβολὴ τῶν ἀσχέτων καὶ τεχνικὴ διάσπασις τοῦ ἀνθρώπου — Πολλαπλασιασμός τῶν οὐνοπτικῶν πράξεων καὶ ἀναγκαστικὴ, κατὰ λάθος καὶ ἐπίτηδες ὑποκρισία — Ἡ ἀνακολουθία τοῦ πρακτικοῦ βίου καὶ ἡ ἐπανάστασις τῶν ὑποτακτικῶν προτάσεων — Εἰς μνήμην τοῦ γραπτοῦ χρόνου — Τὸ λογοτέχνημα ὡς ἑορτὴ τῆς ἀσυνεχείας — Ἀγώνισμα δρόμου πρὸς τὴν τελείαν — Λόγος συντετριμμένος — Διατί εὐρίσκεται ἡ λογοτεχνία εἰς τὴν δυσκολωτέραν ἐποχὴν τῆς — Λογοτεχνία καὶ φιλοσοφία ἄλλοτε, σήμερον καὶ αὔριον — Μεταφυσικὴ τοῦ ἐκλείποντος φαινομένου «μεγάλῃ περιόδῳ» — Τί ἐπιβάλλει τὸν συνθετικὸν λόγον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII σ. 215

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Λόγος παρακελευσματικῆς διαθέσεως — Ἀντίθεσις καὶ σύγκλισις τῶν ὄρων τῆς συμπεριφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν συγγενῶν τῆς ζωῆς — Ἡ ὀντολογικὴ ἔντασις τῶν σχέσεων ἀνθρώπου καὶ κόσμου λόγος τοῦ σημερινοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν λόγον — Πῶς διαδέχεται τὸν ρόλον τῆς παραδόσεως ὁ ἐπίκαιρος λόγος — Πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς συγκρούσεως μεταξὺ ἐσωτερικῆς παρορμήσεως καὶ τεχνικῆς ὀφειλῆς διὰ τοῦ νέου περιεχομένου τῆς ἀληθείας — Συνέπεσεν ἡ ἀλήθεια τῆς παραδόσεως πρὸς τὴν ἀνηθικότητα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIX σ. 224

ΥΠΑΚΟΗ ΕΠΕΚΕΙΝΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς χρήσεως — Ἀρκεῖ ὁ ἐντολοδότης νὰ εἶναι ἀπρόσωπος — Ὁ ὑπόλογος ἀνθρώπος τῶν κλειστῶν μηχανικῶν συστημάτων — Ἐξάρτησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῶν πραγμάτων ἐκτὸς τοῦ λόγου, ἡ κοινότης μαγείας καὶ τεχνικῆς — Πῶς ἐνίκησεν ὁ λόγος τὴν πράξιν (Ἑλλάς) καὶ ἡ πράξις τὸν λόγον (Μεσαιῶν) — Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς συνηθείας νὰ δέχεται ὁ ἀνθρώπος τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων του, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ὑπακούῃ — Πνευματικὰ προγυμνάσματα διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς πράξεως ἐκ τοῦ λόγου — Τὸ οὐδέτερον τῆς ἠθικῆς πράξεως καὶ τοῦ καθαρῶν λόγου εἰς τὴν οἰκουμενικὴν του ὄραν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XX σ. 235

ΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Ἡ πράξις ὡς προλεγόμενον τοῦ ἀντικειμενικοῦ λόγου — Μεταξὺ συνειδησιακῆς ὑπερδιεγέρσεως καὶ ἀσυνειδήτου αὐτοματισμοῦ — Ὁ κόσμος τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ὑποδείξεων εἰς τὴν σκιάν τῆς θελήσεως

καὶ τοῦ λόγου — Διατι καὶ πῶς ἡ τεχνικὴ παρακάμπτει τὴν σκέψιν διὰ τῆς αἰσθήσεως — Συνθηματικὴ συμπύκνωσις τῆς πράξεως εἰς τὸν λόγον τῆς ἰδεολογίας — Πῶς παρουσιάζεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος συστηματικῶς ἀσύγχρονος καὶ στρέφεται ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ λόγου — Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXI σ. 245

ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΤΗΣ ΜΕΣΙΤΕΥΟΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

Ἡ ὄντολογικὴ προϋπόθεσις τῶν συγχρόνων πραγμάτων ὡς πρότερον τοῦ λόγου — Πράξεις χωρὶς σκοπὸν μὲ δικαιολογίαν τὴν βίαν τῶν πραγμάτων — Πρὸς μίαν παγκοσμίαν μεσσιανικὴν ἄρνησιν τοῦ κόσμου καὶ τοῦ λόγου — Εἰς τὸ τέλος τοῦ διὰ τὴν τεχνικὴν εἰδωλολατρικοῦ λόγου τῆς πράξεως — Ἐσωτερικὸς χωρισμὸς ἀνθρώπου καὶ πράξεως ὡς ἔργον τοῦ μεσιτεύοντος τὰ πράγματα λόγου — Χάριν τῆς πράξεως ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν τῆς ἐγγυήσεων — Τὰ μηχανήματα καὶ ἡ ἐπανάστασις τῆς ἰσότητος ἄλλοτε (1789) καὶ τώρα (ὑπανάπτυκτοι λαοί)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXII σ. 255

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΠΛΑΣΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Ἐναντίον τοῦ βιώματος καὶ ὑπὲρ τῶν τυποποιημένων διακρίσεων — Ὁ τεχνικὸς διαφορισμὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ὄντολογικὴ των ἐξίσωσις — Ἀντικειμενικὰ ὑποκατάστατα τῆς γλωσσικῆς ἐκφράσεως — Ἐσωτερικὰ τραύματα τῆς καταναλωτικῆς ἐκφράσεως — Ὅταν ἐπιστρατεύεται ἡ γλῶσσα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συγχρόνων ἐκφραστικῶν μέσων — Ἡ γλῶσσα ὡς τρόπος ἀπομονώσεως τῶν ἀνθρώπων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXIII σ. 265

ΕΡΗΜΗΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ ἄρνησις τῆς ἐνότητος τοῦ κόσμου καὶ τῶν δικαίων τοῦ παρελθόντος — Μὲ λύχνον τὴν γλῶσσαν πρὸς τὴν προϊστορίαν — Ἀντιστροφή τοῦ μηχανήματος καὶ τῆς σχέσεως τῆς ἐρμηνείας πρὸς τὴν χρῆσιν — Βιολογικὴ προϋπόθεσις τῆς ζωῆς ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἔχει φυλακισθῆ ἐντὸς τῆς ἀνοησίας — Δρόμοι ἐγκαταλείψεως τοῦ ἀνθρώπου — Λόγοι χωρὶς ἱστορικὴν ἀναφορὰν καὶ χωρὶς βιογραφικὴν σημασίαν — Τὸ πάθος τῆς μνήμης εἰς τὴν ἐποχὴν μας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXIV σ. 275

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Σύνθεσις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος — Τί προϋποθέτει σήμερον ἡ οὐσιαστικὴ γλῶσσα — Ἡ καταστροφή τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου ἐπικαιρὸς ὄρος τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου — Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν τῆς Δημιουργίας — Δευτέραν φορὰν ἡ γλῶσσα προϋπόθεσις τῆς τεχνικῆς καὶ πρώτην πρόλογος τοῦ εἶναι — Ὁ ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ κατόρθωμα τῆς τεχνικῆς ὡς προπαιδεῖα τῆς φιλοσοφίας — Εἰς τὸν μεταφυσικὸν αἰῶνα τῆς ἱστορίας